

2
BAKARA SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. Kur'an-ı Kerim'in en uzun sûresi olup **286** âyettir. Adını, **67**-**73**. âyetlerde yer alan "bakara (sığır)" kelimesinden alır. Sûre, İslâm hukukunun ana konularıyla ilgili pek çok hüküm içermektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Elif Lâm Mîm.[1]
2. Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir.
3. Onlar gaybe[2] inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar.
4. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete de kesin olarak inanırlar.
5. İşte onlar Rab'lerinden (gelen) bir doğruyol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

---

1. *Kur'an-ı Kerim'de yirmi dokuz sûrenin başında yer alan bu gibi harflere "Hurûf-i mukattaa" veya "Mukatta'ât" (Arap alfabesindeki adlarıyla, tek tek okunan harfler) denir. Anlamlarını kesin olarak bilmediğimiz bu harfler üzerinde tefsir bilginleri çeşitli görüşler belirtmişlerdir. Bunlar arasında, bu harflerin; başında bulunduğu sûrenin adı, ya da Allah Teâlâ ile Hz.Peygamber arasında birer şifre olduğu görüşleri ağırlık kazanmıştır.*
2. *Gayb, sözlükte görme duyusuyla algılanamayan şey demektir. Kelime (gayb), "duyuların kapsamına girmeyen gizli her şey" anlamında kullanılır. Bir şeyin "gayb" oluşu, Allah'a göre değil insanlara göredir. Zira Allah'ın ilminin dışında kalan hiçbir şey yoktur. Allah'a, meleklere, ahiret gününe, cennet ve cehenneme, kadere inanmak "gaybe iman" konuları arasındadır.*

6. Küfre saplananlara gelince, onları uyarsan da, uyarmasan da, onlar için birdir, inanmazlar.[3]

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan, inanmadıkları hâlde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık" diyenler de vardır.

9. Bunlar Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir.

10. Kalplerinde münafıklıktan kaynaklanan bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara elem dolu bir azap vardır.

11. Bunlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz!" derler.

12. İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir.

13. Onlara, "İnsanların inandıkları gibi siz de inanın" denildiğinde ise, "Biz de akılsızlar gibi iman mı edelim?" derler.[4] İyi bilin ki, asıl akılsızlar kendileridir, fakat bilmezler.

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "İnandık" derler. Fakat şeytanlarıyla (münafık dostlarıyla) yalnız kaldıkları zaman, "Şüphesiz, biz sizinle beraberiz. Biz ancak onlarla alay ediyoruz" derler.

15. Gerçekte Allah onlarla alay eder (alaylarından dolayı onları cezalandırır); azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir.

3. *Burada kastedilen, dünyada kâfir olarak yaşayıp sonunda Ahirete de kâfir olarak intikal edeceği, Allah tarafından bilinen inkârcılardır.*

4. *Âyetin bu kısmı, "Onlara, insanların inandıkları gibi siz de inanın" denildiğinde ise, "Biz, akılsızların iman ettiği gibi mi iman edelim? derler." şeklinde de tercüme edilebilir.*

16. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır.

17. Onların durumu, (geceleyin) ateş yakan kimsenin durumuna benzer: Ateş tam çevresini aydınlattığı sırada Allah ışıklarını yok eder de onları göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir.

18. Onlar sağırdırlar (gerçekleri işitmezler), dilsizdirler (gerçekleri konuşmazlar), kördürler (gerçekleri görmezler). Artık (hakka) dönmezler.

19. Yahut onların durumu, gökten yoğun karanlıklar içinde gök gürültüsü ve şimşekle sağanak hâlinde boşanan yağmura tutulmuş kimselerin durumu gibidir. Ölüm korkusuyla, yıldırım seslerinden parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Oysa Allah, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşek neredeyse gözlerini alıverecek. Önlerini her aydınlatışında ışığında yürürler. Karanlık çökünce dikilip kalırlar. Allah dileseydi, elbette onların işitme ve görme duyularını giderirdi. Şüphesiz Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin ki, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız.

22. O, yeri sizin için döşek, göğü de bina yapan, gökten su indirip onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkarandır. Öyleyse siz de bile bile Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kur'an) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin ve eğer doğru söyleyenler iseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi çağırın (ve bunu ispat edin).

24. Eğer, yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- o hâlde yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten sakının. O ateş kâfirler için hazırlanmıştır. [5]

25. İman edip salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilişinde, "Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!" diyecekler. Hâlbuki bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

26. Allah, bir sivrisineği, ondan daha da ötesi bir varlığı örnek olarak vermekten çekinmez. İman edenler onun, Rablerinden (gelen) bir gerçek olduğunu bilirler. Küfre saplananlar ise, "Allah, örnek olarak bununla neyi kastetmiştir?" derler. (Allah) onunla (ondan ders çıkarıp çıkarmamaları ile) birçoklarını saptırır, birçoklarını da doğru yola iletir. Onunla ancak fasıkları saptırır.[6]

5. *Müşrikler Kur'an'ın Allah kelamı olduğunu inkâr ediyor, onu Hz. Muhammed'e birilerinin yazdırdığını, onun bir şiir olduğunu söylüyorlardı. Allah da onları bu iddialarını ispatlamaya çağırıp "Madem" diyordu, "Kur'an Allah kelamı değil de bir beşer sözüdür, öyle ise siz de onun gibi bir kitap (İsrâ, 17/18), sûreleri gibi on sûre (Hûd, 11/13), bir sûre (Yunus, 10/38), hiç olmazsa onun gibi bir söz (Tûr, 52/34) getirin" teklifinde bulunmuştu. Bu tekliflerin dile getirildiği ayetlere tefsir ilminde "tehaddi/meydan okuma ayetleri" denilmektedir.*

   İşte bu ayette ve bir sonraki 25. ayette müşriklere bunu asla başaramayacakları açıkça bildirilmekte ve inkârda devam ederlerse cezalarının cehennem olacağı konusunda uyarılmaktadırlar.

6. *Fâsık, Allah'a itaat çizgisinin dışına çıkan kimse demektir. Kelime, Kur'an-ı Kerim'de "kâfir", "günahkâr", "yalancı" ve "kötülük yapan" anlamlarında kullanılmıştır. Bu-*

27. Onlar, Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozan, Allah'ın korunmasını emrettiği bağları (iman, akrabalık, beşerî ve ahlâkî bütün ilişkileri) koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

28. Siz cansız (henüz yok) iken sizi dirilten (dünyaya getiren) Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Sonra sizleri öldürecek, sonra yine diriltecektir. En sonunda O'na döndürüleceksiniz.

29. O, yeryüzünde olanların hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip onları yedi gök hâlinde düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

30. Hani, Rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Orada bozgunculuk yapacak, kan

---

rada "fasık" kâfir anlamında kullanılmaktadır.

Allah hakkı görmeleri için kullarına akıl, irade ve duyu organları gibi nimetler vermiş, ayrıca kendisini bilmeleri, emir ve yasaklarını öğrenip uygulamaları için peygamberler ve kitaplar göndermiştir. Bir kısım insanlar bu ilahi yol göstermelerden yararlanmışlar, bir kısmı ise bunlara kulak asmamış, inkâr yolunu seçmişlerdir. Kendi iradesini kullanarak, iman veya inkâr, doğru yolu tutma ya da sapma, itaat ya da isyan yollarından birini seçen insandır. Allah ise bu tercihin sonucunu yaratarak ortaya çıkarır. Kısaca "Allah'ın saptırması", sapkınlığı seçen insanın tercih ettiği şıkkı (sapkınlığı) yaratması demektir. Aynı açıklama, "Allah'ın hidayete erdirmesi" ifadeleri için de geçerlidir. Yani hidayete ermeyi, doğru yolu seçmeyi tercih edenlerin bu tercihini Allah yaratır.

İnsanın kendi tercihi sonucu olarak sapması veya hidayete ermesi ile Allah'ın bu tercihi yaratarak eyleme dönüştürmesi arasındaki bu ilişki, ayetin sonundaki şu ifadede açıkça görülmektedir: "Allah, onunla (ondan ders çıkarıp çıkarmamaları ile) birçoklarını saptırır, birçoklarını da hidayete erdirir." Aynı ilişki, "Onlar yoldan sapınca Allah da onların kalplerini saptırdı." (Saff, 61/5) ve "Allah'ın ayetlerine inanmayanları Allah elbette hidayete erdirmez." (Nahl, 16/104) ayetlerinde de görülmektedir.

Bu açıklama, Kuran'daki bütün "Allah'ın saptırması" ifadeleri için de geçerlidir.

dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz." demişler. Allah da, "Ben sizin bilmediğinizi bilirim" demişti.

31. Allah, Âdem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklere göstererek, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin" dedi.

32. Melekler, "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin" dediler.

33. Allah, şöyle dedi: "Ey Âdem! Onlara bunların isimlerini söyle." Âdem, meleklere onların isimlerini bildirince Allah, "Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?" dedi.

34. Hani meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.

35. Dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

36. Derken, şeytan ayaklarını oradan kaydırdı. Onları içinde bulundukları konumdan çıkardı. Bunun üzerine biz de, "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde belli

bir süre barınak ve yararlanma vardır" dedik. [7]

37. Derken, Âdem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabb'ine yalvardı. O da) bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.

38. "İnin oradan (cennetten) hepiniz. Tarafımdan size bir yol gösterici (peygamber) gelir de kim ona uyarsa, onlar için herhangi bir korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir" dedik.[8]

39. İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar cehennemliktir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları![9] Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız benden korkun.

41. Elinizdeki Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın. Âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin ve bana karşı gelmekten sakının.[10]

---

7. *Burada sözü edilen düşmanlık Hz. Âdem ile Havva arasında değil, onların soyundan gelecek insanlar arasında meydana çıkacak düşmanlık ve hasımlıklardır. Ayetten, dostluk ve kardeşlik ilişkileri gibi, düşmanlık ve sürtüşmelerin de yeryüzü hayatı için bir imtihan olarak takdir edildiği anlaşılıyor. Hür iradesini Allah'ın gösterdiği yönde kullanan; nefsine değil, vahye, vicdanına kulak verenler, zulüm ve haksızlıktan, düşmanlık ve sürtüşmeden kaçınanlar bu imtihanı kazanmış olacaktır.*

8. *Hz. Âdem ile Hz. Havva'nın Cennetten indirilmesi ile ilgili olarak ayrıca bakınız: A'raf, 7/19-38; Tâ-Hâ, 20/120-123.*

9 . *İsrâil, İshak Peygamberin oğlu Yakup Peygamberdir.*

10. *Bu ayette olduğu gibi, başka birçok ayette de çeşitli vesilelerle Kur'an'ın ve Hz. Peygamber'in Tevrat'ı tasdik ettiğini bildiren ifadeler yer alır. Bu tasdik, Tevrat'ın içeriğinin bütünü ile onaylanması, doğrulanması anlamında değildir. Tasdikin temel konusu bu kitabın aslı itibarı ile Allah'tan gelen bir kitap olduğudur. Ayrıca Tevrat'ta yer alan Tevhit inancı, peygamberlere iman, ahlaki güzelliklerin emredilmesi, kötü iş-*

42. Hakkı batılla karıştırıp da bile bile hakkı gizlemeyin.
43. Namazı kılın, zekâtı verin. Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.
44. Siz Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz hâlde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Yaptığınızın çirkinliğini) anlamıyor musunuz?
45. Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin.[11] Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.
46. Onlar, Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten O'na döneceklerini çok iyi bilirler.
47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün kıldığımı hatırlayın.
48. Öyle bir günden sakının ki, o gün hiç kimse bir başkası adına bir şey ödeyemez. Hiçbir kimseden herhangi bir şefaat kabul olunmaz, fidye alınmaz.[12] Onlara yardım da edilmez.
49. Hani, sizi azabın en kötüsüne uğratan, kadınlarınızı sağ bı-

---

lerin yasaklanması gibi temel öğretiler de bu tasdikin konusudur. Kur'an'da bu tasdik konusunun gündeme getirilmesi, Yahudilerin dikkatini Kur'an üzerine çekerek onu inceleyip kabullenmelerine yol açmak amacına yöneliktir.

Kur'an'ın (ve Hz. Peygamber'in) Tevrat'ı tasdik etmesi ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Bakara 2/ 91, 97, 101, Al-i İmran, 3/3, 50, 81; Maide, 5/46, 48; En'âm, 6/92; Fâtır, 35/31, Ahkâf, 46/12; Saff, 61/6.

11 . *Sabır, insanı olgunlaştırır, geliştirir ve güçlendirir. Namaz ise, Allah'a kulluğun, teslimiyetin ve nimetlere şükrün en yüksek ifade biçimi, aktif ve düwzenli bir hayatın göstergesidir. Âyette, zorluklar karşısında insanı hem ruhen hem de dış hayatta güçlü kılacak iki temel ögeden yararlanmamız tavsiye edilmektedir.*

12 . *Şefaat, birinin bağışlanmasına aracılık etmek demektir. Kıyamet gününde başta Hz. Peygamber olmak üzere, Peygamber ile Allah'ın izin vereceği bazı insanlar ve melekler, günahkâr mü'minlerin affedilmesini, günahsızların derecelerinin yükseltilmesini Allah'tan dileyeceklerdir. Şefaat taleplerinin yerine getirilip getirilmemesi konusunda takdir Allah'a aittir.*

rakıp, oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden kurtarmıştık. Bunda, size Rabbinizden (gelen) büyük bir imtihan vardı.

50. Hani, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış, gözlerinizin önünde Firavun ailesini suda boğmuştuk.

51. Hani, biz Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından (kendinize) zulmederek bir buzağıyı tanrı edinmiştiniz.

52. Sonra bunun ardından şükredesiniz diye sizi affetmiştik.

53. Hani, doğru yolu tutasınız diye Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) ve Furkan'ı[13] vermiştik.

54. Mûsâ, kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Sizler, buzağıyı ilâh edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin yaratıcınıza tövbe edin de nefislerinizi öldürün[14] (kendinizi düzeltin). Bu, Yaratıcınız katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir."

55. Hani siz, "Ey Mûsâ! Biz Allah'ı açıktan açığa görmedikçe sana asla inanmayız" demiştiniz. Bunun üzerine siz bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra, şükredesiniz diye ölümünüzün ardından sizi tekrar dirilttik.

57. Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, kudret helvası ile bıldırcın indirdik. "Verdiğimiz rızıkların iyi ve güzel olanlarından yiyin" (dedik). Onlar (verdiğimiz nimetlere nankörlük etmekle) bize zulmetmediler, fakat kendilerine zulmediyor-

---

13. Furkan, "Hak ile batılı ayıran" anlamınadır. Burada Mûsâ'ya verilen emirler ve hükümler kastedilmektedir.

14. Âyetin bu kısmı "İçinizden buzağıya tapanları öldürün" şeklinde de tercüme edilmiştir.

lardı.

58. Hani, "Şu memlekete[15] girin. Orada dilediğiniz gibi, bol bol yiyin. Kapısından eğilerek tevazu ile girin ve "hıtta!" (Ya Rabbi, bizi affet) deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanlara ise daha da fazlasını vereceğiz" demiştik.

59. Derken, onların içindeki zalimler, sözü kendilerine söylenenden başka şekle soktular. Biz de haktan ayrılmaları sebebiyle, o zalimlere gökten bir azap indirdik.[16]

60. Hani, Mûsâ kavmi için su dilemişti. Biz de, "Asanı kayaya vur" demiştik, böylece kayadan on iki pınar fışkırmış, her boy kendi su alacağı pınarı bilmişti. "Allah'ın rızkından yiyin, için. Yalnız, yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat çıkarmayın" demiştik.

61. Hani, "Ey Mûsâ! Biz bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O hâlde, bizim için Rabbine yalvar da, o bize yerden biten sebze, kabak, sarımsak, mercimek, soğan versin" demiştiniz. O da size, "İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstedikleriniz orada var" demişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi, onların; Allah'ın âyetlerini inkâr ediyor, peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise, isyan etmek ve aşırı gitmekte oluşlarıydı.

62. Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîlerden[17] (her bir grubun kendi şeriatın-

---

15. *Adı geçen memleketin Kudüs veya Erîha olduğu rivayet edilmiştir.*

16. *Âyette ifade edilen bu azabın veba gibi korkunç bir bulaşıcı hastalık olduğu tefsir bilginlerince ifade edilmiştir.*

17. *Sâbiîler, bazı tefsir bilginlerine göre, Yahudilik ile Hıristiyanlık arasında bulunan ve*

da) "Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için Rableri katında mükâfat vardır; onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır" (diye hükmedilmiştir).[18]

63. Hani, (Tevrat ile amel edeceğinize dair) sizden sağlam bir söz almış, Tûr dağını da tepenize dikmiş ve "Sakınasınız diye, size verdiğimiz Kitab'ı sıkı tutun, onun içindekileri düşünün (gafil olmayın)" demiştik.[19]

64. Bundan sonra yine yüz çevirdiniz. Allah'ın bol nimeti ve merhameti olmasaydı, herhâlde ziyana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Şüphesiz siz, içinizden Cumartesi yasağını[20] çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara, "Aşağılık maymunlar olun" demiştik.

66. Biz bunu, hem onu görenlere, hem de sonra geleceklere bir ibret ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara da bir öğüt kıldık.[21]

---

tevhid inancına dayanan bir dinin mensuplarıdır. İslâm âlimlerinin çoğunluğu ise bunların, kitap ehlinden olmadığını söylemektedirler. Bir rivayete göre ise Sâbiîler, Hz. İbrahim'in dinine mensup kimselerdir.

18 . *İslâmiyet, kendinden önceki dinlerin hükmünü kaldırmıştır. Bu itibarla, hangi dine mensup bulunursa bulunsun, tüm insanlar İslâm'a girmekle yükümlüdürler. İslâm gelmeden önceki semavî dinlere mensup olanlardan Allah'a ve ahirete inanıp iyi işler yapanlar, tıpkı İslâmiyette olduğu gibi, kurtuluşa ermişlerdir. Bu, genel bir kuraldır. Bu âyet bu noktayı vurgulamaktadır. Yoksa İslâmiyet geldikten sonra, İslâm'ı kabul etmeden, kendi ölçüleri içinde "Allah'a ve ahirete inanıp, iyi işler yapmak" kişiyi kurtuluşa erdirmez. Benzer ifadeler için bakınız: Mâide sûresi, âyet, 69.*

19. *Allah, zaman zaman İsrail oğullarından, itaat edeceklerine dair peygamberleri aracılığı ile söz alıyor fakat onlar bir süre sonra bu sözlerinden dönerek isyan ve inkâra yöneliyorlardı. (Konu için ayrıca bakınız: Bakara, 2/83-84, 93)*

20 . *Hz.Mûsâ'nın dinine göre, cumartesi günü çalışmayıp ibadetle meşgul olmak bir esastı. İsrailoğullarının bu esası çiğnemeleri ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Nisâ sûresi, âyet, 47-54; A'râf sûresi, âyet, 163; Nahl sûresi, âyet, 124.*

21 . *Bazı tefsir bilginleri, âyette sözü edilen maymunlaştırma olayının temsîlî, bazıları da*

67. Hani Mûsâ kavmine, "Allah, size bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. Onlar da, "Sen bizimle eğleniyor musun?" demişlerdi. Mûsâ, "Kendini bilmez cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" demişti.[22]

68. "Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın." dediler. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki: O, ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir sığırdır. Haydi, emrolunduğunuz işi yapın."

69. Onlar, "Bizim için Rabbine dua et de, rengi neymiş? açıklasın" dediler. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki, o, sapsarı; rengi, bakanların içini açan bir sığırdır" dedi.

70. "Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın. Çünkü sığırlar, bizce, birbirlerine benzemektedir. Ama Allah dilerse elbet buluruz" dediler.

71. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki; o, çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan bir sığırdır." Onlar, "İşte, şimdi tam doğrusunu bildirdin" dediler. Nihayet o sığırı kestiler. Neredeyse bunu yapmayacaklardı.

72. Hani, bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız. Hâlbuki Allah, gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.

---

gerçek olduğunu söylemişlerdir.

22. *Tefsir kaynaklarının aktardığına göre, İsrailoğullarından birisi, zengin, fakat çocuğu olmayan amcasını, malını elde etmek için öldürmüş, sonra da cesedi bir başkasının evinin önüne bırakmıştı. Bununla da yetinmeyerek, "Amcamı öldürdüler", diye ortaya çıkınca, taraflar vuruşma noktasına gelmişlerdi. İçlerinden biri, "Ne diye birbirimizi öldüreceğiz. İşte Allah'ın peygamberi, ona başvuralım", dedi. Durumu Hz.Mûsâ'ya aktardılar. Katil bulunamayınca, Allah Teâlâ onların bir sığır keserek, sığırın bir parçası ile ölüye vurmalarını emretti. Onlar, kesilecek sığırın niteliklerini sormaya başladılar. Nihayet nitelikleri belirtilen sığırı bulup kestiler ve parçasıyla öldürülen şahsa vurdular. Ölü dirilip, katili haber verdi. İşte, 67-74. âyetler bu olayı anlatmaktadır.*

73. "Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun" dedik. (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.) İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini[23] de size böyle gösterir.

74. Sonra bunun ardından kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı oldu. Çünkü taş vardır ki, içinden ırmaklar fışkırır. Taş vardır ki yarılır da içinden sular çıkar. Taş da vardır ki, Allah korkusuyla (yerinden kopup) düşer. Allah, yaptıklarınızdan hiçbir zaman habersiz değildir.

75. Şimdi, bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa içlerinden birtakımı, Allah'ın kelamını dinler, iyice anladıktan sonra, onu bile bile tahrif ederlerdi.[24]

---

23. *Mucize, peygamberlerin peygamberliklerini ispat etmek için Allah'ın izni ile ortaya koydukları harikulade şeyler, olaylar ve işler demektir. Mucizeler, her peygamberin döneminde revaçta olan, gündemi işgal eden işler alanında gerçekleşmiştir.*
Mesela Hz. Musa zamanında sihirbazlık çok gelişmişti. Böyle iken Hz. Musa'nın asası yılana dönüşerek Firavun'un elemanları olan sihirbazların sihir yolu ile ortaya koyduklarını yutmuştu. Yine Musa (a.s) elini koyuna sokup çıkarınca eli ışık saçan bir beyazlığa bürünüyordu.
Hz. İsa'ya, ne kadar mahir olursa olsun, hiçbir doktorun gerçekleştiremeyeceği -Allah'ın izni ile- ölüleri diriltme, körleri görür hale getirme… gibi mucizeler verilmiştir.
Hz. Peygamber (s.a.s) zamanında Araplar arasında şiir ve edebiyat son derece gelişmiş durumda idi. Kur'an, Arapçayı konuşanların, küçük bir parçasının bile benzerini meydana getiremeyecekleri bir mucize-kitap olarak Hz. Peygamber (s.a.s)'e verildi.

24 . *Tahrif sözlük anlamı ile bir uca çekmek demektir. Ayetteki anlamı ile; ortaya batıl şüpheler, asılsız yorumlar koymak ve çeşitli kelime oyunları ile sözü gerçek anlamından uzaklaştırıp ona ilgisi olmayan başka bir anlam yüklemek şeklinde olur.*
Konu ile ilgili olarak ayrıca bu sûrenin 79. ayeti ve dipnotuna, Maide, 5/13 ve 41. ayetlere bakınız.
Bu âyet Yahudilerin, kutsal kitapları Tevrat'ı tahrif ettiklerini açık bir ifade ile ortaya koymaktadır. Bu gerçek, Maurice Bucaille gibi Batılı bazı araştırmacı bilginlerce de kesin olarak ifade edilmiştir. Bizzat Tevrat'ta da bunu doğrulayıcı ifadeler yer almaktadır. (Yeremya, 8/8-9)

76. Onlar iman edenlerle karşılaşınca, "İman ettik" derler. Birbirleriyle baş başa kaldıklarında da şöyle derler: "Rabbinizin huzurunda delil olarak kullanıp sizi sustursunlar diye mi, Allah'ın (Tevrat'ta) size bildirdiklerini onlara söylüyorsunuz? (Bu kadarcık şeye) akıl erdiremiyor musunuz?"

77. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli tuttuklarını da bilir, açığa vurduklarını da.

78. Bunların bir de ümmî[25] takımı vardır; Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır. Onlar sadece zanda bulunurlar.

79. Vay o kimselere ki, elleriyle Kitab'ı yazarlar,[26] sonra da onu az bir karşılığa değişmek için, "Bu, Allah'ın katındandır" derler. Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların hâline! Vay kazandıklarından dolayı onların hâline!

80. Bir de dediler ki: "Bize ateş, sayılı birkaç günden başka asla dokunmayacaktır." Sen onlara de ki: "Siz bunun için Allah'tan söz mü aldınız? -Eğer böyle ise, Allah verdiği sözden dönmez-. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet, kötülük işleyip suçu benliğini kaplamış (ve böylece şirke düşmüş) olan kimseler var ya, işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

---

25. *Ümmî, anadan doğduğu gibi kalan, yani okuma-yazma bilmeyen kimse demektir. Burada dinleri konusunda asgari düzeyde bile bilgisi olmayanlar kastedilmiştir.*

26. *Tefsir kaynaklarında aktarıldığına göre; Yahudi bilginleri kendi dinlerinde bazı hükümler icat ediyor, birtakım hükümleri değiştiriyor ve bunları Tevrat'a ekliyorlardı. Ayrıca yaptıkları bu müdahalenin Allah katından olduğunu söylüyor, halk katında itibar kazanıp menfaat sağlıyorlardı.*
Başka bir görüşe göre ise Yahudi bilginleri çeşitli dini konularda bazı kitaplar yazıp bunların Allah katından gelmiş dini gerçekleri içerdiğini söylüyor ve yazdıklarını halka satıyorlardı.

82. İman edip salih ameller işleyenler ise cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

83. Hani, biz İsrailoğulları'ndan, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, anne babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz, herkese güzel sözler söyleyeceksiniz, namazı kılacaksınız, zekâtı vereceksiniz" diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, yüz çevirerek sözünüzden döndünüz.

84. Hani, "Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız" diye de sizden kesin söz almıştık. Sonra bunu böylece kabul etmiştiniz. Kendiniz de buna hâlâ şahitlik etmektesiniz.

85. Ama siz, birbirinizi öldüren, içinizden bir kesime karşı kötülük ve zulümde yardımlaşarak; size haram olduğu hâlde onları yurtlarından çıkaran, size esir olarak geldiklerinde ise, fidye verip kendilerini kurtaran kimselersiniz. Yoksa siz Kitab'ın (Tevrat'ın) bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?[27] Artık sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. Onlar, ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir.

---

27 . *Medine'deki Arap Evs ve Hazrec kabileleri birbirleri ile savaş halinde bulunuyordu. Yahudi kabilelerinden Beni Nadîr ve Beni Kureyza, Evs kabilesi ile; Beni Kureyza ise Hazrec kabilesi ile antlaşmalı idi. Arap kabilelerinin savaşa tutuşması ile Yahudi kabileleri de karşılıklı olarak savaşmış ve birbirlerinin kanını dökmüş, yurtlarından çıkarmışlardı. Bununla birlikte Tevrat'ın emrine uyarak, birbirlerinin ellerinde bulunan esirleri de fidye karşılığı kurtarmışlardı. Ancak Tevrat'ta, Yahudilerin, birbirlerinin kanını dökmeyecekleri, birbirlerini yurtlarından çıkarmayacaklarına dair söz verdikleri de yazılı idi. Ayette, Medine Yahudileri bu çelişkili tutumları sebebi ile uyarılmakta, Müslümanlara da böyle davranmamaları işaret edilmektedir.*

Artık bunlardan azap hiç hafifletilmez. Onlara yardım da edilmez.

87. Andolsun, Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik. Ondan sonra ard arda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size herhangi bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şey getirdikçe, kibirlenip (onların) bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?

88. "Kalplerimiz muhafazalıdır" dediler. Öyle değil. İnkârları sebebiyle Allah onları lânetlemiştir. Bu yüzden pek az iman ederler.[28]

89. Kendilerine ellerindekini (Tevrat'ı) tasdik eden bir kitap (Kur'an) gelince onu inkâr ettiler.[29] Oysa, daha önce (bu kitabı getirecek peygamber ile) inkârcılara (Arap müşriklerine) karşı yardım istiyorlardı. (Tevrat'tan) tanıyıp bildikleri (bu peygamber) kendilerine gelince ise onu inkâr ettiler. Allah'ın lâneti inkârcıların üzerine olsun.

90. Karşılığında nefislerini sattıkları şeyi kıskançlıkları sebebiyle Allah'ın, kullarından dilediğine lütfuyla indirdiği vahyi inkâr etmeleri ne kötüdür! Bu yüzden gazap üstüne gazaba uğradılar. İnkâr edenlere alçaltıcı bir azap vardır.

---

28 . *Yahudiler, tarihleri boyunca, kendilerine gönderilen peygamberlere karşı daima direnmişler, onlara işkence etmişler, onları öldürmüşler, olmadık hile ve entrikalara başvurmuşlardı. Bundan sonraki âyetler, Yahudilerin Hz.Peygamber'e karşı da sergiledikleri bu olumsuz tutumu dile getirmektedir.*

29 . *Kur'an'ın Tevrat'ı (ve İncil'i) tasdik etmesi, bu kitapların asıllarının Allah katından gönderilmiş kitaplar olduğu noktasındadır. Eğer Kur'an onları tahrif edilmiş, değişime uğramış bugünkü şekilleri ile oldukları gibi tasdik edecek olsa idi Kur'an'ın gelmesine gerek kalmazdı. Nitekim bu kitaplarda Kur'an'ın getirdiği tevhid esasına, İslam'ın getirdiği diğer ahkâma aykırı birçok ifade ve söylemler yer almaktadır. (Ayrıca bakınız: Bakara, 2/41 dipnotu.)*

91. Onlara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin" denilince, "Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız" deyip, ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ederler. Hâlbuki o, ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden hak bir kitaptır. De ki: "Eğer inanan kimseler idiyseniz, daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun, Mûsâ size açık mucizeler getirmişti de, arkasından sizler nefislerinize zulüm ederek buzağıyı ilâh edinmiştiniz.

93. Hani, Tûr'u tepenize dikerek sizden söz almıştık, "Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın; ona kulak verin" demiştik. Onlar, (daha sonra inkâra yönelerek) "Dinledik, karşı geldik"[30] demişlerdi. İnkârları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine sindirilmişti. Onlara de ki: (Tevrat'a beslediğinizi iddia ettiğiniz) imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür, eğer inanan kimselerseniz!

94. De ki: "Eğer (iddia ettiğiniz gibi) Allah katındaki ahiret yurdu (cennet) diğer insanlar için değil de, yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!"

95. Fakat kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, o zalimleri hakkıyla bilendir.

96. Andolsun, sen onların, yaşamaya, bütün insanlardan; hatta Allah'a ortak koşanlardan bile daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Hâlbuki uzun yaşamak, onları azaptan kurtaracak değildir. Allah, onların bütün işlediklerini görür.

97. De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise, bilsin ki o, Allah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, mü'minler için

30 . *İsrailoğullarından söz alınması konusunda bu sûrenin 63. âyetine bakınız.*

de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir."[31]

98. Her kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mîkâil'e düşman olursa bilsin ki, Allah da inkâr edenlerin düşmanıdır.

99. Andolsun, biz sana apaçık âyetler indirdik. Bunları ancak fasıklar inkâr eder.

100. Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa, içlerinden birtakımı o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez.

101. Onlara, Allah katından ellerinde bulunan Kitab'ı (Tevrat'ı) doğrulayıcı bir peygamber gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitab'ını (Tevrat'ı) arkalarına attılar.

102. "Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların (ve şeytan tıynetli insanların) uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman (büyü yaparak) küfre girmedi. Fakat şeytanlar, insanlara sihri ve (özellikle de) Babil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe ilham edilen (sihr)i öğretmek suretiyle küfre girdiler. Hâlbuki o iki melek, "Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz. (Sihri caiz görüp de) sakın küfre girme" demedikçe, kimseye (sihir) öğretmiyorlardı. Böylece (insanlar) onlardan kişi ile karısını birbirinden

31. *Tefsir kaynaklarının ifadesine göre, Fedek Yahudileri Hz. Peygambere bazı sorular yöneltmişler ve cevaplayabildiği takdirde kendisine iman edeceklerini söylemişlerdi. Bu sorulardan birisi de "Sana gelen, vahiy getiren melek hangisidir?" sorusu idi. Hz. Peygamber "Cebrail" cevabını verince Yahudiler; "O bizim düşmanımızdır, çünkü o savaş ve şiddet meleğidir. Eğer sana vahiy getiren melek rahmet, bolluk ve yağmur meleği olan Mikail olsaydı sana iman ederdik." cevabını vermişlerdi. Ayet bu olay üzerine inmiştir. Konu ile ilgili benzer başka rivayetler de vardır.*

ayıracakları sihri öğreniyorlardı. Hâlbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. (Onlar böyle yaparak) kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi!

103. Eğer onlar iman edip Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınmış olsalardı, Allah katında kazanacakları sevap kendileri için daha hayırlı olacaktı. Keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler! "Râ'inâ (bizi gözet)" demeyin, "unzurnâ (bize bak)" deyin ve dinleyin. Kâfirler için acıklı bir azap vardır.[32]

105. Ne Kitab ehlinden inkâr edenler ve ne de Allah'a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir iyilik gelmesini isterler. Oysa Allah, rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

106. Biz herhangi bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturur (ya da ertelersek), yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz. Allah'ın gücünün her şeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?

107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

---

32. *Sahabiler, Hz.Peygamber'in nasihatlerinden daha çok yararlanmak için ona, "Râ'inâ (Bizi gözet)", diyorlardı. Yahudiler, bu ifadeyi İbranice'de hakaret ifade eden bir anlamda kullanıyorlardı. Bir başka yoruma göre, "râ'inâ" kelimesini, Arapça'da "çobanımız" anlamına gelecek şekilde "râ'înâ" diye okuyorlardı. O sebeple âyet, mü'minlerden, "Râ'inâ" yerine yine, "Bize de bak", "Bizi de gözet" anlamındaki, "Unzurnâ" ifadesini kullanmalarını istemiştir. Âyette, yanlış anlama çekilebilecek kelimeleri kullanmaktan sakınmanın adaba uygun olduğuna işaret edilmektedir. Konu ile ilgili olarak ayrıca Nisâ sûresinin 46. âyetine bakınız.*

108. Yoksa daha önce Mûsâ'nın sorguya çekildiği gibi, siz de peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse, o artık doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden birçoğu, hak kendilerine belirdikten sonra dahi, içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi, imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler. Siz şimdilik, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedin, hoşgörün. Şüphesiz Allah, gücü her şeye hakkıyla yetendir.

110. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Kendiniz için her ne iyilik işlemiş olursanız, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızı görür.

111. Bir de; "Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası Cennet'e girmeyecek" dediler. Bu, onların kuruntuları! De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin."

112. Hayır, öyle değil! Kim iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yaparak özünü Allah'a teslim ederse, onun mükâfatı Rabbinin katındadır. Artık onlara korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

113. Yahudiler, "Hıristiyanlar bir temel üzerinde değiller" dediler. Hıristiyanlar da, "Yahudiler bir temel üzerinde değiller" dediler. Oysa hepsi Kitab'ı[33] okuyorlar. (Kitab'ı) bilmeyenler de tıpkı bunların söyledikleri gibi demişti. Artık onların aralarında uyuşamadıkları davada, kıyamet gününde hükmü Allah verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde onun adının anılmasını yasak eden ve onların yıkılması için çalışandan kim daha zalimdir. Böyleleri oralara (eğer girerlerse) ancak korka korka girebilme-

33 . *Âyetteki "Kitap" ile Hz.İsa'yı tasdik eden Tevrat ve Hz.Mûsâ'yı tasdik eden İncil kastedilmektedir. İki kitaptan her biri, diğerini getiren peygamberi tasdik ettiği için, ikisi birden "Kitap" diye zikredilmiştir.*

lidirler. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da, Batı da (tüm yeryüzü) Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü[34] işte oradadır. Şüphesiz Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

116. "Allah, çocuk edindi" dediler.[35] O, bundan uzaktır. Hayır! Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ındır. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmetti mi ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir.

118. Bilmeyenler, "Allah bizimle konuşsa, ya da bize bir mucize gelse ya!" derler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişti. Onların kalpleri (anlayışları) birbirine benziyor. Biz âyetleri, kesin olarak inanacak bir toplum için açıkladık.

119. Şüphesiz biz seni hak ile; müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemlik olanlardan sorumlu tutulacak değilsin.

120. Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur." Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır.

121. Kendilerine kitab verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okurlar. İşte bunlar ona inanırlar. Onu inkâr edenlere gelin-

---

34. *"Allah'ın yüzü" ifadesi, mecazî bir anlatım olup, burada "Allah'ın rahmeti, rızası ve nimeti" demektir. Kul, tümüyle Allah'a ait olan yeryüzünün neresinde ve hangi cihetinde, ne tür bir taat ve işe girişse, Allah'ın lütuf ve rahmetini orada bulur.*

35. *Yahudiler, "Uzeyr, Allah'ın oğludur", diyorlardı. Hıristiyanlar da İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu inancındadırlar. (Bakınız: Tevbe sûresi, âyet, 30)*

ce, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.[36]

122. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün tuttuğumu hatırlayın.

123. Kimsenin kimse namına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı, kimseye şefaatin (aracılığın) yarar sağlamayacağı ve hiç kimsenin hiçbir taraftan yardım göremeyeceği günden sakının.

124. Bir zaman Rabbi İbrahim'i birtakım emirlerle sınamış, İbrahim onların hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: "Ben seni insanlara önder yapacağım." İbrahim de, "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" demişti. Bunun üzerine Rabbi, "Benim ahdim (verdiğim söz) zalimleri kapsamaz" demişti.

125. Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den[37] kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi) tertemiz tutun."

126. Hani İbrahim, "Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır" demişti. Allah da, "İnkâr edeni bile az

36. *Ayetteki "Allah'ın kendilerine kitap verdiği kimseler" ile kimlerin kast edildiği konusunda tefsir bilginleri farklı görüşler belirtmişlerdir. Bir görüşe göre bunlar Allah'ın Resulüne (s.a.s) inanan ve onun Allah'tan getirdiklerini tasdik eden müminler (sahabiler) olduğunu söylemişlerdir. Başka bir görüşe göre ise ayette kast edilenler, Allah'a inanan, Resullerini tasdik eden Tevrat'taki Muhammed (s.a.s) tabi olma yönündeki emre uyan yahudi bilginleridir.*

37. *Âyette geçen "Makam-ı İbrahim"in ne olduğu konusunda tefsir bilginleri çeşitli görüşler belirtmişlerdir. "Hac ibadetinin yapılması sırasında ziyaret edilen yerlerden biri", "Kâbe", "Harem diye bilinen alan", "Hz. İbrahim'in Kâbe'yi inşa ederken iskele olarak kullandığı ve halkı hacca davet ederken üzerine çıktığı taşın bulunduğu alan" şeklindeki açıklamalar bunlardan bazılarıdır.*

bir süre, (bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır; sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!" demişti.

127. Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı.

128. "Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş kimseler kıl. Soyumuzdan da sana teslim olmuş bir ümmet kıl. Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster. Tövbemizi kabul et. Çünkü sen, tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın."

129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın. Şüphesiz, sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."

130. Kendini bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona "Teslim ol" dediğinde, "Âlemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.

132. İbrahim, bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: "Oğullarım! Allah, sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak müslümanlar olarak ölün" dedi.

133. Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediği, onların da, "Senin ilâhına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler O'na boyun eğmiş müslümanlarız." dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları ken-

dilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. (Yahudiler) "yahudi olun" ve (Hıristiyanlar da) "Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

136. Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."

137. Eğer onlar böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, gerçekten doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Allah, onlara karşı seni koruyacaktır. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

138. "Biz, Allah'ın boyasıyla boyanmışızdır. Boyası Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir? Biz ona ibadet edenleriz" (deyin).[38]

139. Onlara de ki: "Allah hakkında mı bizimle tartışıp duruyorsunuz? Hâlbuki O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz size aittir. Biz O'na gönülden bağlanmış kimseleriz."

140. Yoksa siz, "İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler" mi diyorsunuz?

---

38 . *Hıristiyanlar, doğan çocuklarını, Hıristiyanlığı kabul edenleri ya da bir kiliseden öbürüne geçenleri vaftiz denen bir işlemden geçirirler. Vaftiz, su serpmek ya da suya batırmak suretiyle yapılır. Baba, Oğul ve Ruhu'l-Kudüs adına yapılan bu işlemin insanı aslî günahtan kurtaracağına, insanın âdeta yepyeni bir hayat boyasına boyanacağına inanırlar. Vaftiz uygulamasının aslı Yahudilikten gelmektedir. Bu âyette, gerçek kurtuluşun böyle zahirî ve sembolik eylemlerle değil, Allah'ın insanların fıtratına yerleştirdiği aslî renk olan tevhid inancı ile mümkün olacağı vurgulanmaktadır.*

De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

141. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. Birtakım kendini bilmez insanlar, "Onları (müslümanları) yönelmekte oldukları kıbleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da, Batı da Allah'ındır. Allah, dilediği kimseyi doğru yola iletir."

143. Böylece, sizler insanlara birer şahit (ve örnek) olasınız ve Peygamber de size bir şahit (ve örnek) olsun diye sizi orta bir ümmet[39] yaptık. Her ne kadar Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselerden başkasına ağır gelse de biz, yönelmekte olduğun ciheti ancak; Resûl'e tabi olanlarla, gerisingeriye dönecekleri ayırd edelim diye kıble yaptık. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.[40]

144. (Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz. (Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzünüzü hep onun yönüne çevirin. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler, bunun Rabblerinden (gelen) bir

---

39. Âyetteki "orta ümmet" ifadesi ile, âdil, seçkin, her yönüyle dengeli, haktan asla ayrılmayan, önder, bütün toplumlarca hakem kabul edilecek bir ümmet kastedilmektedir.

40. Bu ve daha sonraki üç âyette kıblenin Kudüs'ten Kâbe'ye çevrilmesi ile, bu olay üzerine yahudilerin çıkardıkları dedikodular dile getirilip cevaplandırılmaktadır.

gerçek olduğunu elbette bilirler. Allah, onların yaptıklarından habersiz değildir.[41]

145. Andolsun, sen kendilerine kitap verilenlere her türlü mucizeyi getirsen de, onlar yine senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, o takdirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (Peygamberi) oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Böyle iken içlerinden birtakımı bile bile gerçeği gizlerler.[42]

147. Hak (ancak) Rabbindendir. Artık, sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

149. (Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) Mescid-i Haram'a doğru dön. Bu, elbette Rabbinden gelen gerçek bir emirdir. Allah, sizin işlediklerinizden asla habersiz değildir.

150. (Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. (Ey mü'minler!) Siz de ne-

---

41 . *Hz.Peygamber, Hicrî ikinci yılın ortalarına kadar namazlarda Kudüs cihetine yöneliyor, fakat hep Kâbe'ye yönelme emrinin gelmesini bekliyordu. Bir ikindi namazı sırasında Allah Teâlâ, Kâbe'ye doğru yönelmesini emretti. Kudüs'e doğru yönelerek başlanan bu namaz Kâbe'ye yönelerek tamamlandı. Bu olayın geçtiği yerde yapılan mescit, bugün "Mescid-i Kıbleteyn", yani iki kıbleli mescit diye anılmaktadır.*

42 . *Yahudiler ve Hıristiyanlar, Hz. Peygamber'e ait özellikleri kendi kutsal kitaplarında okuyageldiklerinden onu özellikleriyle çok iyi tanıyorlardı. Âyette, yahudilerin ve hıristiyanların Hz. Peygamber'i inkâr etmelerinin bilgisizlikten değil, inattan kaynaklandığına işaret edilmektedir.*

rede olursanız olun, yüzünüzü Mescid-i Haram'a doğru çevirin ki, zalimlerin dışındaki insanların elinde (size karşı) bir koz olmasın. Zalimlerden korkmayın, benden korkun. Böylece size nimetlerimi tamamlayayım ve doğru yolu bulasınız.

151. Nitekim kendi aranızdan, size âyetlerimizi okuyan, sizi her kötülükten arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik.

152. Öyleyse yalnız beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir.[43]

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.[44]

155. Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele.

156. Onlar; başlarına bir musibet gelince, "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz" derler.

157. İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlaradır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır.

158. Şüphesiz Safa ile Merve, Allah'ın (dininin) nişanelerindendir. Onun için her kim hac ve umre niyetiyle Kâbe'yi ziyaret eder ve onları da tavaf ederse, bunda bir günah yoktur.[45]

---

43 . *Sabır, insanı ruhen olgunlaştırır, geliştirir ve güçlendirir. Namaz ise, Allah'a kulluğun, teslimiyetin ve nimetlere şükrün en yüksek ifade biçimi ve aktif, düzenli bir hayatın göstergesidir. Âyette zorluklar karşısında insanı hem ruhen hem de dış hayatta güçlü kılacak iki temel öğeden yararlanmamız tavsiye edilmektedir.*

44 . *Âyette, şehitlik mertebesinin yüceliği vurgulanmaktadır. Aynı anlamda bir ifade için Âl-i İmran sûresinin 169. âyetine bakınız.*

45 . *Safa ile Merve, Kâbe'nin doğu tarafında bulunan iki tepenin adıdır. Bu iki tepe arasında usulünce gidip gelme demek olan "sa'y", Hz.İbrahim, eşi Hacer ve oğlu İsmail'e*

Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah onu bilir, karşılığını verir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lânet eder, hem de bütün lânet etme konumunda olanlar lânet eder.[46]

160. Ancak tövbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar (lânetlenmekten) kurtulmuşlardır. Çünkü ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira ben tövbeleri çok kabul edenim, çok merhamet edenim.

161. Fakat âyetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üstünedir.

162. Onlar ebedî olarak lânet içinde kalırlar. Artık ne kendilerinden azap hafifletilir, ne de yüzlerine bakılır.

163. Sizin ilâhınız bir tek ilâhtır. O'ndan başka ilâh yoktur. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir.[47]

164. Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar sağlayacak şeylerle denizde seyreden gemilerde, Allah'ın gökten yağdırıp kendisiyle ölmüş toprağı diriltiği yağmurda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve gökle yer arasındaki

---

dayanan bir geleneğin ihyası olup, haccın ve umrenin vaciblerindendir. Cahiliye döneminde Safa ve Merve tepelerinde putlar bulunuyor ve müşrikler de bu tepeler arasında sa'y ediyorlardı. İslâm gelince mü'minler, bu eski müşrik uygulaması sebebiyle, Safa ve Merve arasında sa'y etmekten endişe etmişlerdi. Bu âyet onların endişesini gidermektedir.

46. *Lânet etme konumunda olanların, Allah, melekler ve insanlar olduğu, bu sûrenin 161. âyeti ile, Âl-i İmran sûresinin 87. âyetinde açıklanmıştır.*

47. *"Rahmân" ve Rahîm" kelimelerinin anlamları için Fâtiha sûresinin ikinci âyetinin dipnotuna bakınız.*

emre amade bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için deliller vardır.

165. İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da O'na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Mü'minlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!

166. Kendilerine uyulanlar o gün azabı görünce, kendilerine uyanlardan uzaklaşacaklar, aralarındaki bütün bağlar kopacaktır.

167. Uyanlar şöyle derler: "Keşke dünyaya bir dönüşümüz olsaydı da onların şimdi bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşsaydık." Böylece Allah, onlara işledikleri fiilleri pişmanlık kaynağı olarak gösterir. Onlar ateşten çıkacak da değillerdir.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın izinden yürümeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

169. O, size ancak kötülüğü, hayâsızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiğinde, "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)a uyarız!" derler. Peki ama, ataları bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı (onların yoluna uyacaklar)?[48]

171. (İnkâr edenleri imana çağıran Peygamber ile) inkâr edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar (gerçekleri işitmezler), dilsizdirler

48 . *Âyette, yaptıkları işin yanlışlığına ve çirkinliğine akıl erdiremeden, atalarının inançlarını körü körüne taklid eden müşrikler kınanmaktadır.*

(gerçekleri konuşmazlar), kördürler (gerçekleri görmezler).. Bundan dolayı anlamazlar.

172. Ey iman edenler! Eğer siz ancak Allah'a kulluk ediyorsanız, size verdiğimiz rızıkların iyi ve temizlerinden yiyin ve Allah'a şükredin.

173. Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da, istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.[49]

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir kısmını gizleyip onu az bir bedel ile değişenler (var ya); işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey doldurmuyorlar. Kıyamet günü Allah, onlarla ne konuşacak, ne de onları arıtacaktır. Onlar için elem dolu bir azap vardır.[50]

175. İşte bunlar hidayeti verip sapıklığı, bağışlanmayı verip azabı satın alanlardır. Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)

176. Bu (azab) da, Allah'ın, Kitab'ı hak olarak indirmiş olması (ve onların bunu inkâr etmesi) sebebiyledir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise derin bir ayrılık içindedirler.

---

49. *İslâm'da zaruretlerin mahzurları ortadan kaldırdığına en güzel delil bu âyette ifadesini bulur. Bir haramı helâl saymamak ve haddi aşmamak kaydiyle bazen zaruret miktarınca, yasak bir iş işlenebilir. Yenmesi haram olan şeyler ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Nahl sûresi, âyet, 115.*

50. *Son peygamber Hz.Muhammed'in nitelik ve özellikleri Tevrat'ta belirtilmişti. Yahudi hahamları bunları gizlediler. Böylece hem kendileri, hem de kavimleri sapmış oldu. Bu değerlendirmeye göre âyette geçen kitaptan kasıt Tevrat; gizlediklerinden kasıt da Hz. Peygamberin nitelikleridir. Ancak Allah'ın kitabında yer alan herhangi bir hükmü gizlemeye yönelik her tür niyet ve teşebbüs bu kategoride değerlendirilir.*

177. İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kısas edilir. Ancak öldüren kimse, kardeşi (öldürülenin vârisi, velisi) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem dolu bir azap vardır.[51]

179. Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.

180. Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır (mal) bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya meşru bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten

---

51 . Kısas, aynıyla karşılık vermek demektir. İslâm hukukunda ise, kasten ve haksız yere bir kimsenin canına kıyma ya da bedenine veya uzvuna zarar verme suçlarını işleyen kimselerin, verdikleri zararın aynıyla cezalandırılmaları demektir. Bu âyette kısas, "cana can" kuralını ifade etmektedir. Mâide sûresinin 45. âyeti, kısasa tabi suçları topluca belirtmektedir. İlgili şahsın vazgeçmesi hâlinde, kısas diyete dönüşür. Hıristiyanlıkta adam öldürenin affedilmesi; Yahudilikte ise, mutlaka kısasa tabi tutulması esastı. İslâm, diyet uygulaması ile orta yolu getirmiş oldu.

sakınanlar üzerinde bir hak olarak- size farz kılındı.[52]

181. Her kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse, günahı ancak onu değiştirenlerin boynunadır. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

182. Vasiyet edenin hataya meyletmesinden ve günaha girmesinden korkan bir kimse, (tarafların) aralarını düzeltirse ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

183. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.

184. Oruç, sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta, ya da yolculukta olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar. Oruca gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verir.[53] Bununla birlikte, gönülden kim bir iyilik yaparsa (mesela fidyeyi fazla verirse) o kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. (O sayılı günler), insanlar için bir hidayet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa, onu oruçla geçirsin.

---

52 . *Vasiyetle ilgili bu emir, henüz mirasla ilgili kurallar açıklanmadan önce verilmişti. Amaç ise varisleri adaletsizlikten korumaktı. Daha sonra, mirasla ilgili hükümler Nisâ sûresinde açıklandı.*

53 . *Ramazan orucu, ergenlik çağına ulaşmış, akıllı her müslümana farzdır. Hastalık, yolculuk, kadınlara has özel hâller gibi meşru sebeplerle Ramazan ayında oruç tutamayanlar, bu oruçları şartların elverişli olduğu başka zamanlarda kaza ederler. Mazeretsiz olarak oruç tutmayanlar, büyük günah işlemiş olurlar. Aşırı yaşlılar ya da iyileşmez hastalar, bu sebeple oruç tutamazlar ve bu oruçları kaza etmekten de ümit keserlerse, oruçsuz geçirilen her gün için bir fidye verirler. Fidye tıpkı fıtır sadakası gibi, bir fakiri bir gün doyurmak ya da bunun bedelini vermektir.*

Kim de hasta veya yolcu olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. Bu da sayıyı tamamlamanız ve hidayete ulaştırmasına karşılık Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

186. Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.

187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı.[54] Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz.[55] Allah, (Ramazan gecelerinde hanımlarınıza yaklaşarak) kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye (tan yeri ağarıncaya) kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikâfta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insanlara böylece açıklar.

188. Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsan-

---

54. *Tefsir kaynaklarının aktardığına göre, orucun farz kılındığı ilk dönemlerde müslümanlar, oruç tutacakları zaman sadece güneş batımından yatsı namazını kılıncaya ya da uyuyuncaya kadar yiyip içebiliyorlar; cinsel ilişkide bulunabiliyorlardı. Kısaca imsak, yatsı namazından ya da uykuya dalınmasından itibaren başlardı. Âyette, yatsı namazından ya da uykudan sonra cinsel ilişkinin oruca engel olmadığı vurgulanmaktadır.*

55. *Âyetin bu kısmında, güçlü bir anlatım üslubu içinde, karı koca arasındaki ilişkinin tabiatı ortaya konmaktadır. Elbise ve örtü insanı nasıl soğuktan ve sıcaktan korur, kusurlarını örterse; eşler de birbirlerine karşı öyle koruyucu, kollayıcı ve bağlı olacaklardır.*

ların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları yetki sahiplerine[56] (rüşvet olarak) vermeyin.

189. Sana, hilâlleri soruyorlar. De ki: “Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.[57] İyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir. Ama iyi davranış, takva sahibi (Allah’a karşı gelmekten sakınan) insanın davranışıdır. Evlere kapılarından girin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.[58]

190. Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin.[59] Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke’den) siz de onları çıkarın. Zulüm ve baskı, adam öldürmekten daha ağırdır. Yalnız, Mescid-i Haram yanında, onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa (siz de onlarla savaşın) onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.[60]

---

56. *“Yetki sahipleri” ifadesi Kur’an metnindeki “hükkâm” (tekili hâkim) kelimesinin karşılığıdır. Hâkim, “hükmeden”, “yöneten”, “yetki ve otorite sahibi” anlamlarını ifade eder. Buna göre mahkemede hüküm veren hâkim dâhil, herhangi bir yetki ile bir görev başında bulunan herkes kelimenin kapsamına girer.*

57. *Hz.Peygamber’e, “Hilâl niçin önce iplik gibi incecik görünüyor, sonra kalınlaşıp nihayet daire şeklini alıyor?” diye soru yöneltilmişti. Âyetin bu kısmında söz konusu soruya, ayın hareketlerinin zaman tayininde, özellikle hac, oruç ve zekât gibi ibadetlerin vakitlerinin belirlenmesinde kıstas olduğu ifade edilerek cevap verilmektedir. Aynı konuya Yûnus sûresinin 5. âyeti ile İsra sûresinin 12. âyetinde de değinilmektedir.*

58. *Cahiliye devrinde Araplar ihramlı bulundukları zaman evlerine, arka taraftan açtıkları bir delikten girerler ve bunu iyi bir davranış sayarlardı. Âyet, onların bu uygulamalarının anlamsız olduğunu, gerçek iyiliğin takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) esasına dayalı davranışlar olduğunu vurguluyor.*

59. *“Aşırı gitmeyin” ifadesiyle, mecbur kalmadıkça savaşa girilmemesi, savaş kaçınılmaz hâle gelince de savaşta çocuklara, kadınlara, yaşlılara ve savaşla ilgisi olmayan diğer sivillere zarar verilmemesi, işkenceden sakınılması.. gibi hususlar kastedilmektedir.*

60. *Müşrikler tarafından ata ocakları Mekke’den çıkarılan müslümanlar çileli şartlar altında Medine’de yeni bir hayat kurmaya çalışıyorlar fakat hasımları onları burada*

192. Eğer onlar (savaştan ve küfürden) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

193. Hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır.[61] Hürmetler (saygı gösterilmesi gereken şeyler) kısas kuralına tabidir. O hâlde kim size saldırırsa, size saldırdığı gibi siz de ona saldırın, (fakat ileri gitmeyin). Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki, Allah kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.[62]

195. (Mallarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi kendinizi tehlikeye atmayın. İyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapın. Şüphesiz, Allah iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanları sever."

---

da rahat bırakmıyorlardı. Her fırsatta onları yok etmeye çalışıyorlar, hasımca tutumlarını devam ettiriyorlardı. Ayette Müslümanlara hitap edilerek, sürekli tehlike oluşturan, fitne çıkaran bu hasımları mütekabiliyet esasına göre bertaraf etmeleri ve ata yurtları Mekke'nin yolunu kendilerine yeniden açmaları emredilmektedir.

İslam, Müslümanlara saldırmayan, kendileri için tehdit oluşturmayan, dini anlatma görevine engel olmayan, kendileri ile antlaşma yapmış olan gayrimüslimleri öldürmeyi, müslüman olmaya zorlamayı, onlarla savaşmayı yasaklar.

Kur'an'da yer alan savaş ve cihatla ilgili bütün hükümler bu şartlarla kayıtlıdır. Başkalarının zorla müslüman yapılamayacağı konusunda Kur'an'ın yaklaşımı için bkz. Bakara, 2/272; Yunus, 10/99; Hûd, 11/118; Yusuf, 12/103; Kehf, 18/29.

61 . *Haram ay, saygı duyulması gereken bir zaman dilimi olduğu için savaşın yasak olduğu ay demektir. Haram aylar, Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Recep olmak üzere dörttür. İslâm'da haram ay uygulaması kaldırılmıştır.*

62 . *Bu âyette haram aylarda kendilerine savaş açılması hâlinde müslümanların da bu aylarda mukabelede bulunabilecekleri ifade edilmekte, ayrıca bu hükmü de içerecek şekilde genel kısas prensibi getirilmektedir.*

196. Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve benzer sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Bu kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden her kim hastalanır veya başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması, ya sadaka vermesi, ya da kurban kesmesi gerekir. Güvende olduğunuz zaman hacca kadar umreyle faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen kurbanı keser. Kurban bulamayan kimse üçü hacda, yedisi de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu (durum), ailesi Mescid-i Haram civarında olmayanlar içindir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve Allah'ın cezasının çetin olduğunu bilin.

197. Hac (ayları), bilinen aylardır.[63] Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. (Ahiret için) azık toplayın. Kuşkusuz, azığın en hayırlısı takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma)dır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının.

198. (Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizin lütuf ve keremini istemekte size bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp (sel gibi Müzdelife'ye) akın ettiğinizde, Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin.[64] Onu, size gösterdiği gibi zikredin. Doğrusu siz onun yol göstermesinden önce yolunu şaşırmışlardan idiniz.

---

63. *Hac ayları, Şevval ve Zilkade ayları ile Zilhicce ayının ilk on günüdür.*

64. *Meş'ar-i Haram, Müzdelife'de bir yerdir. Müzdelife vakfesinin burada yapılması sünnettir.*

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

200. Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan, "Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver" diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur.[65]

201. Onlardan, "Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru" diyenler de vardır.

202. İşte onlara kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı pek çabuk görendir.

203. Sayılı günlerde[66] Allah'ı anın (telbiye ve tekbir getirin). Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönerse, ona günah yoktur. Kim geri kalırsa, ona da günah yoktur. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar içindir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve onun huzurunda toplanacağınızı bilin.

204. İnsanlardan öylesi de vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider. Bir de kalbindekine (Sözünün özüne uyduğuna) Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o, düşmanlıkta en amansız olandır.

205. O, (senin yanından) ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmağa, ekin ve nesli yok etmeğe çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez.

---

65 . *Tefsir kaynaklarında ifade edildiğine göre, İslâm'dan önce müşrikler hac işlemlerini tamamladıktan sonra Müzdelife'de oturur, atalarını anar, onlara ve kendilerine ait başarılarla öğünürlerdi. Bu âyette, müslümanlara, müşriklerin bu âdetine uymamaları ve Allah'ı çok anmaları hatırlatılmaktadır.*

66 . *"Sayılı günler", teşrik günleridir. Teşrik günleri ise, Zilhicce ayının, 9,10,11,12 ve 13. günleridir.*

206. Ona "Allah'tan kork" denildiği zaman, gururu onu daha da günaha sürükler. Artık böylesinin hakkından cehennem gelir. O ne kötü yataktır!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını kazanmak için kendini feda eder. Allah, kullarına çok şefkatlidir.

208. Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslâm'a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

209. Size apaçık deliller geldikten sonra, eğer yine de yan çizerseniz, bilin ki Allah, gerçekten mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar (böyle davranmakla), bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) ve meleklerin kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Hâlbuki bütün işler Allah'a döndürülür.

211. İsrailoğullarına sor; biz onlara nice açık mucizeler verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek çetin olandır.

212. İnkâr edenlere dünya hayatı süslü gösterildi. Onlar iman edenlerle alay etmektedirler. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar ise, kıyamet günü bunların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere kitapları hak olarak indirdi. Kendilerine apaçık âyetler geldikten sonra o konuda ancak; kitap verilenler, aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenleri, kendi izniyle, on-

ların hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe iletti. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

214. Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler, sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Peygamber ve onunla beraber mü'minler, "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı pek yakındır.

215. Sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir."

216. Savaş, hoşunuza gitmediği hâlde, size farz kılındı. Olur ki, bir şey sizin için hayırlı iken, siz onu hoş görmezsiniz. Yine olur ki, bir şey sizin için kötü iken, siz onu seversiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram ayda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaş büyük bir günahtır. Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'ın ziyaretine engel olmak ve halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük günahtır. Zulüm ve baskı ise adam öldürmekten daha büyüktür. Onlar, güç yetirebilseler, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse, öylelerin bütün yapıp ettikleri dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar cehennemliklerdir, orada sürekli kalacaklardır.[67]

67 . *Hz.Peygamber, Hicretin ikinci yılında, Bedir savaşından iki ay kadar önce, Kureyş'in durumunu tespit etmek üzere Abdullah b.Cahş komutasında sekiz kişilik bir müfreze görevlendirmişti. Müfreze, Batnınahle mevkiine gelince, Kureyş'e ait bir kervana saldırdı. Bir kişiyi öldürüp iki kişiyi de esir alarak Medine'ye geldiler. Hz.Peygamber, izni olmaksızın girişilen bu işe çok üzüldü. Olayın, Cemâziye'l-âhir'in son günü mü, yoksa haram ay olan Recep'in ilk günü mü olduğu kesin değildi. Yahudiler ve müş-*

218. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler; şüphesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

219. Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem de insanlar için (bazı zahirî) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından büyüktür." Yine sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan arta kalanı." Allah, size âyetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz.[68]

220. Dünya ve ahiret hakkında düşünesiniz, diye böyle yapıyor. Bir de sana yetimleri soruyorlar. De ki: "Onların durumlarını düzeltmek hayırlıdır. Eğer onlara karışıp (birlikte yaşar) sanız (sakıncası yok). (Onlar da) sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozguncuyu yapıcı olandan ayırır. Allah, dileseydi sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

221. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin. Allah'a ortak koşan kadın hoşunuza gitse de, mü'min bir cariye Allah'a ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan erkeklerle, kadınlarınızı evlendirmeyin. Allah'a ortak koşan hür erkek hoşunuza gitse de; iman eden bir köle, Allah'a ortak

rikler, "Muhammed, haram ayda savaşıyor", diye propagandaya başladılar. İşte âyet, bu konuyu gündeme getirerek haram ayda savaşmanın günah olduğunu, ama müşriklerin bundan daha ağır suçlar işleyerek insanları Allah yolundan alıkoyduklarını, onu inkâr ettiklerini, Kâbe'yi ziyarete engel olup, zulüm ve baskı yaptıklarını onlara hatırlatmaktadır. Haram ay" kavramı için bu sûrenin 194. ayetinin 49 no.lu dip nota bakınız.

68 . Bu âyet, içki ile ilgili olarak inen ikinci âyettir. Bu konuda nazil olan ilk âyet ise Nahl sûresinin 67. âyetidir. İçki, daha sonra Nisâ sûresi, âyet: 43 ve Mâide sûresi, âyet: 90 ile tedricî olarak ve kesinlikle haram kılınmıştır.

koşan bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar ateşe çağırırlar, Allah ise izniyle, cennete ve bağışlanmaya çağırır. O, insanlara âyetlerini açıklar ki, öğüt alıp düşünsünler.

222. Sana kadınların ay hâlini sorarlar. De ki: "O bir ezadır (rahatsızlıktır). Ay hâlinde kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şüphesiz Allah çok tövbe edenleri sever, çok temizlenenleri sever."[69]

223. Kadınlarınız sizin ekinliğinizdir.[70] Ekinliğinize dilediğiniz biçimde varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak) güzel davranışlar takdim edin. Allah'a karşı gelmekten sakının ve her hâlde onun huzuruna varacağınızı bilin. (Ey Muhammed!) Mü'minleri müjdele.

224. İyilik etmemek, takvaya sarılmamak, insanlar arasını ıslah etmemek yolundaki yeminlerinize Allah'ı siper yapmayın. (Bu tür yeminlerinizi bozup kefaretini ödeyin ve yapmanız gereken iyi işi yapın.) Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.[71]

225. Allah, sizi kasıtsız yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz, fakat sizi kalplerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar. Allah, çok bağışlayandır, halîmdir.

---

69 . Âyette, kadınların âdet hâlleri "ezâ" diye nitelendirilmiştir. Âdet sırasında kadınlar hastalığa daha çok yakındırlar. O günlerde onlara yaklaşmamak gerekir. Burada söz konusu olan cinsel ilişkidir.

70. Ayette anne rahmi, ceninin oluşup geliştiği ve dünyaya gelecek hale ulaştığı yer olması bakımından tohumun atılıp çimlendiği ve geliştiği toprağa benzetilmiştir.

71. Tefsir kaynaklarında ifade edildiği üzere, Kur'an'ın nazil olduğu dönemlerde bazı kimseler, iyilikte bulunmamaya, takva sahibi olmanın gerektirdiği bazı işleri yapmamaya, inananların arasını düzeltmemeye yemin ediyor, sonra da kendilerine bu yönde bir görev düşünce, "Yemin ettim, bunu yapamam" diyerek yeminlerini bahane ediyorlardı. Ayette, bu tür yeminlere uyulmaması gerektiği vurgulanıyor. Bozulan yeminler için kefaret gerekir. (Yemin kefareti için bakınız: Maide, 5/89)

(Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

226. Eşlerine yaklaşmamağa yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde) dönerlerse, şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

227. Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Biliniz ki, Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

228. Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hâli (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helâl olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almağa daha çok hak sahibidirler. Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

229. (Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası, ya iyilikle geçinmek, ya da güzellikle bırakmaktır. (Evlilikte) tarafların Allah'ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şeyi geri almanız, sizin için helâl olmaz. Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa, onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz.[72] (Bu koca da) onu boşadığı takdirde, onlar (kadın ile ilk kocası) Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir.

231. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman, ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle bırakın. Haklarına tecavüz edip zarar vermek için onları tutmayın. Bunu kim yaparsa kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size öğüt vermek için indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

232. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman kendi aralarında aklın ve dinin gereklerine uygun olarak güzellikle anlaştıkları takdirde, eşleriyle (yeniden) evlenmelerine engel olmayın. Bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilmektedir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

---

72. *Üçüncü boşamadan sonra kadının başka bir erkekle yapacağı evlilik sürekli birlikte olmak, aile hayatını sürdürmek niyeti ile yapılmış olmalı, hiçbir plan ve hesaba dayalı olmamalıdır. Eski eşi ile yeniden evlenme imkânı bulmak amacı ile anlaşmalı evlilik yapmak onunla yeniden evlenebilme yolunu açmaz. Bu tür girişimlerde bulunanlar Peygamberimiz tarafından şiddetle kınanmıştır.*
Üçüncü defa boşanan kadının eski eşi ile evlenebilmesi için yapılan bir evliliğin sona ermiş olması ve kadının iddet süresini doldurması gerekir.

233. -Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için- anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler.[73] Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği, örfe uygun olarak babaya aittir. Hiçbir kimseye gücünün üstünde bir yük ve sorumluluk teklif edilmez. -Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın- (Baba ölmüşse) mirasçı da aynı şeyle sorumludur. Eğer (anne ve baba) kendi aralarında danışıp anlaşarak (iki yıl dolmadan) çocuğu sütten kesmek isterlerse, onlara günah yoktur. Eğer çocuklarınızı (bir sütanneye) emzirtmek isterseniz, örfe uygun olarak vereceğiniz ücreti güzelce ödediğiniz takdirde size bir günah yoktur. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki, Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

234. İçinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendi kendilerine dört ay on gün (iddet) beklerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için meşru olanı yapmalarında size bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

235. (Vefat iddeti beklemekte olan) kadınlara kendileri ile evlenmek istediğinizi üstü kapalı olarak anlatmanızda veya bu isteğinizi içinizde saklamanızda sizin için bir günah yoktur. Allah biliyor ki, siz onlara (bunu er geç mutlaka) söyleyeceksiniz. Meşru sözler söylemeniz dışında sakın onlarla gizliden gizliye buluşma yönünde sözleşmeyin. Bekleme müddeti bitinceye kadar da nikâh yapmaya kalkışmayın.[74] Şunu

---

73. *Süt emzirme ile ilgili olarak ayrıca Lokman, 31/14 ve Talâk, 65/6-7'ye bakınız.*

74 . *Boşanan ya da kocası ölen kadının yeniden evlenebilmesi için dinen beklemesi gereken süreye "iddet" denir. Kocası ölen kadının iddeti dört ay on gündür. Boşanan kadın ise üç ay hâli bekler. Eğer boşanan kadın ay hâli görmüyorsa, iddeti üç aydır. Hamile kadının iddeti de çocuğunu dünyaya getirmesiyle sona erer.*

da bilin ki, Allah içinizden geçeni hakkıyla bilir. Onun için Allah'a karşı gelmekten sakının ve yine şunu da bilin ki Allah gerçekten çok bağışlayandır, halîmdir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

236. Kendilerine el sürmeden ya da mehir belirlemeden kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. (Bu durumda) -eli geniş olan gücüne göre, eli dar olan da gücüne göre olmak üzere- onlara, aklın ve dinin gereklerine uygun olarak müt'a[75] verin. Bu, iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanlar üzerinde bir borçtur.

237. Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız, tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadının, ya da nikâh bağı elinde bulunanın (kocanın, paylarından) vazgeçmesi başka. Bununla birlikte (ey erkekler), sizin vazgeçmeniz takvaya (Allah'a karşı gelmekten sakınmaya) daha yakındır. Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. Namazlara ve orta namaza[76] devam edin. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun.

239. Eğer (bir tehlikeden) korkarsanız, namazı yaya olarak veya binek üzerinde kılın. Güvenliğe kavuşunca da, Allah'ı, daha önce bilmediğiniz ve onun size öğrettiği şekilde anın (namazı normal vakitlerdeki gibi kılın).

---

75. *Müt'a, yararlandırmak ve yararlanılan şey demektir. Terim olarak ise mehir belirlenmeksizin kıyılan nikâhtan sonra, cinsel ilişki ve "halvet"te bulunmadan boşanan kadına, boşayan tarafından verilmesi gereken, giyim eşyası, mal, ya da bunların karşılığıdır. Müt'anın miktarını, bununla yükümlü kimsenin malî durumu belirler.*

76. *Âyette geçen "orta namaz"ın sabah, öğle ve ikindi namazı olduğu şeklinde çeşitli görüşler vardır. Ancak kuvvetli görüş, bu namazın ikindi namazı olduğu görüşüdür.*

240. İçinizden ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler, eşleri için, evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınların örfe göre geçimlerinin sağlanması onların hakkıdır. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir borçtur.

242. Düşünesiniz diye Allah size âyetlerini böyle açıklamaktadır.

243. Binlerce kişi oldukları hâlde, ölüm korkusuyla yurtlarını terk edenleri görmedin mi? Allah, onlara "ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf ve ikram sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmezler.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah hakkıyla işitendir ve hakkıyla bilendir.

245. Kimdir Allah'a güzel bir borç verecek o kimse ki, Allah da o borcu kendisine kat kat ödesin. (Rızkı) Allah daraltır ve genişletir. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

246. Mûsâ'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi (ne yaptılar)? Hani, peygamberlerinden birine, "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi. O, "Ya üzerinize savaş farz kılındığı hâlde, savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar, "Yurdumuzdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz hâlde Allah yolunda niye savaşmayalım" diye cevap vermişlerdi. Ama onlara savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah, zalimleri hakkıyla bilendir.

247. Peygamberleri onlara, "Allah, size Tâlût'u hükümdar olarak gönderdi" dedi. Onlar, "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız. Ona zenginlik de verilmemiştir" dediler. Peygamberleri şöyle dedi: "Şüphesiz Allah, onu sizin üzerinize (hükümdar) seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı." Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

248. Peygamberleri onlara şöyle dedi: "Onun hükümdarlığının alameti, size o sandığın gelmesidir.[77] Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanmış kimselerseniz, bunda şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır."

249. Tâlût, ordu ile hareket edince, "Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka." dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince, (geride kalanlar) "Bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok." dediler. Allah'a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler (ırmağı geçenler) ise şu cevabı verdiler: "Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır. Allah, sabredenlerle beraberdir."

250. (Tâlût'un askerleri) Câlût ve askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et."

---

77 . *Rivayete göre söz konusu sandık Tevrat'ın içinde bulunduğu sandıktır. İsrailoğullarının isyanı üzerine bu sandık ellerinden çıkmıştı.*

251. Derken, Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud, Câlût'u öldürdü. Allah, ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti. Eğer Allah'ın; insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzü bozulurdu. Ancak Allah, bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Biz onları sana hak olarak okuyoruz. Şüphesiz sen, Allah tarafından gönderilmiş peygamberlerdensin.

253. İşte peygamberler! Biz, onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden, Allah'ın konuştukları vardır. Bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasından gelen (millet)ler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler. Onlardan inananlar da vardı, inkâr edenler de. Yine Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lâkin Allah dilediğini yapar.[78]

254. Ey iman edenler! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın. İnkâr edenler ise zalimlerin ta kendileridir.

255. Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Diridir, kayyumdur.[79] O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. İzni

78 . *Yani Allah, yapmayı irade ve takdir ettiğini mutlaka yapar. Ancak bu irade ve takdir, kulun kendi iradesini kullanacağı yönde gerçekleşir. Bu sebepten kulların hür iradesi üzerinde ilâhî bir baskı söz konusu değildir.*

79 . *Kayyûm, "varlığı kendinden, kendi kendine yeterli, yarattıklarına hâkim ve onları koruyup gözeten" demektir.*

olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir?[80] O, kulların önlerindekileri ve arkalarındakileri (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar O'nun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür.[81]

256. Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.[82]

257. Allah, iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tâğûttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar.

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, "Benim Rabbim diriltir, öldürür." demiş; o

---

80. *Şefaat ile ilgili olarak bakınız: Bakara sûresi, âyet, 48.*

81. *Bu âyet, Âyetü'l-Kürsî (kürsü âyeti) diye adlandırılır. "Kürsü", Allah'ın kudret ve azameti, O'nun her şeyi kapsayan ilmi demektir. Âyette, Allah Teâlâ kendi zatının çok veciz bir tanımını yapmaktadır. Kitab-ı Mukaddes'te yanlış ve tahrif edilmiş bir biçimde anlatılan Allah, burada nasıl ise öyle tarif edilmektedir. O, yerde, gökte ve ikisi arasında olan her şeyin sahibi ve mâlikidir. Hiç kimse hâkimiyetinde, otoritesinde, mülkünde ve yönetiminde O'na ortak değildir. Hiçbir şey O'na rakip ve eş olamaz. O, mutlak ilim ve irade sahibidir. O'na hiçbir varlık güç yetiremez. O, bütün evrenin sahibi, yöneticisi ve hâkimidir.*

82. *Din, inanç esaslarını ve buna bağlı olarak yaşanan hayat tarzını ifade eder. Buna göre İslâm, iman ve hayat tarzı olarak hiç kimseye zorla kabul ettirilemez.*
Tâğût, sözlük anlamıyla sınırı aşan demektir. Kur'an'da kullanıldığı şekliyle kelime, "şeytan", "nefis", "putlar", "sihirbazlar" gibi çeşitli şekillerde yorumlanmıştır. Kısaca "Tâğût" insanları azdıran, saptıran şeylerin hepsini ifade eder.

da, "Ben de diriltir, öldürürüm" demişti. (Bunun üzerine) İbrahim, "Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir" deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Yahut altı üstüne gelmiş (ıpıssız duran) bir şehre uğrayan kimseyi görmedin mi? O, "Allah, burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek (acaba)?" demişti. Bunun üzerine, Allah onu öldürüp yüzyıl ölü bıraktı, sonra diriltti ve ona sordu: "Ne kadar (ölü) kaldın?" O, "Bir gün veya bir günden daha az kaldım" diye cevap verdi. Allah, şöyle dedi: "Hayır, yüz sene kaldın. Böyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! (Böyle yapmamız) seni insanlara ibret belgesi kılmamız içindir. (Eşeğin) kemikler(in)e de bak, nasıl onları bir araya getiriyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca, şöyle dedi: "Şimdi, biliyorum ki; şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."[83]

260. Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohumun duru-

83 . *Bu âyette ölümden sonra dirilişi merak eden kimsenin mü'min biri olduğu anlaşılıyor. Bu konuda Üzeyr, Yeremya veya Hıdır isimleri zikredilir. Burada vurgulanan şey, Allah'ın diriltici kudretinin etkinliğini görmek, O'nun ölümden sonra dirilişi mutlaka gerçekleştireceğine inanmaktır.*

mu gibidir. Allah, dilediğine kat kat verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayan, sonra da harcadıklarının peşinden (bunları) başa kakmayan ve gönül incitmeyenlerin, Rab'leri katında mükâfatları vardır. Onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, her bakımdan sınırsız zengindir, halîmdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).

264. Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı hâlde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

265. Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla ve kalben mutmain olarak mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin durumu gibidir ki, bol yağmur alınca iki kat ürün verir. Bol yağmur almasa bile ona çiseleme yeter. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Herhangi biriniz ister mi ki, içerisinde her türlü meyveye sahip bulunduğu, içinden ırmaklar akan, hurma ve üzüm ağaçlarından oluşan bir bahçesi olsun; himayeye muhtaç çocukları var iken ihtiyarlık gelip kendisine çatsın; derken bağı ateşli (yıldırımlı) bir kasırga vursun da orası yanıversin? Allah, düşünesiniz diye size âyetlerini böyle açıklıyor.[84]

84 . *Bu âyette, yaptıkları iyilikleri başa kakıp gönül yıkanların durumu anlatılmaktadır. Yıldırımlı bir kasırga, göz alıcı bir bağı nasıl yakıp yıkarsa, onların bu tutumu da, öy-*

267. Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarımızdan Allah yolunda harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki Allah, her bakımdan zengindir, övülmeye lâyıktır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur[85] ve size, çirkinliği ve hayâsızlığı emreder. Allah ise size kendi katından mağfiret ve bol nimet va'dediyor. Şüphesiz Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

269. Allah, hikmeti[86] dilediğine verir. Kime hikmet verilmişse, şüphesiz ona çokça hayır verilmiş demektir. Bunu ancak akıl sahipleri anlar.

270. Allah yolunda her ne harcar veya her ne adarsanız, şüphesiz Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da keffaret olur. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

272. Onları hidayete erdirmek sana ait değildir. Fakat Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak ne harcarsanız, kendiniz içindir. Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için harcarsınız. Hayır olarak her ne harcarsanız -hiç hakkınız yenmeden- karşılığı size tastamam ödenir.

---

lece yaptıkları iyilikleri boşa çıkaracaktır.

85 . *Fakir düşeceğinizi söyleyerek, sadaka vermekten uzak durmanızı ister.*

86 . *Hikmet, neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlamaya yarayan derin ve yararlı bilgi demektir. Hz. Peygamber, yararlı bilgi istemeyi tavsiye etmiş, bizzat kendisi de Allah'tan bu dilekte bulunmuştur.*

273. (Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece gündüz; gizli ve açık Allah yolunda harcayanlar var ya, onların Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

275. Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, "Alışveriş de faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah'a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

276. Allah, faiz malını mahveder, sadakaları[87] ise artırır (bereketlendirir). Allah, hiçbir günahkâr nankörü sevmez.

277. Şüphesiz iman edip salih ameller işleyen, namazı dosdoğru kılan ve zekâtı verenlerin mükâfatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

278. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz, faizden geriye kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Resûlüyle savaşa girdiğinizi bilin. Eğer tövbe edecek olursanız, anaparalarınız sizin-

87. *Burada "sadakalar"dan maksat hem farz olan zekât, hem de nafile olarak Allah yolunda yapılan bağışlardır. Âyet-i kerime, hem sadakaların sevabının kat kat olacağını, hem de sadakası verilen malların bereketlendirilip artırılacağını ifade etmektedir.*

dir. Böylece siz ne başkalarına haksızlık etmiş olursunuz, ne de başkaları size haksızlık etmiş olur.

280. Eğer borçlu darlık içindeyse, ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilirseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır.

281. Öyle bir günden sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı verilecek ve onlara asla haksızlık yapılmayacaktır.

282. Ey iman edenler! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman bunu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, (her şeyi olduğu gibi dosdoğru) yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan korkup sakınsın da borçtan hiçbir şeyi eksik etmesin (hepsini tam yazdırsın). Eğer borçlu, aklı ermeyen, veya zayıf bir kimse ise, ya da yazdıramıyorsa, velisi adaletle yazdırsın. (Bu işleme) şahitliklerine güvendiğiniz iki erkeği; eğer iki erkek olmazsa, bir erkek ve iki kadını şahit tutun. Bu, onlardan biri unutacak olursa, diğerinin ona hatırlatması içindir. Şahitler çağırıldıkları zaman (gelmekten) kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, borcu süresine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Yalnız, aranızda hemen alıp verdiğiniz peşin ticaret olursa, onu yazmamanızdan ötürü üzerinize bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da, şahide de

bir zarar verilmesin.[88] Eğer aksini yaparsanız, bu sizin için günahkârca bir davranış olur. Allah'a karşı gelmekten sakının. Allah, size öğretiyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.[89]

283. Eğer yolculukta olur da bir yazıcı bulamazsanız, o zaman alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz kendisine güvenilen kimse emanetini (borcunu) ödesin ve Rabbi Allah'tan sakınsın. Bir de şahitliği gizlemeyin. Kim şahitliği gizlerse, şüphesiz onun kalbi günahkârdır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

284. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de Allah sizi, onunla sorguya çeker de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

285. Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: "Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz." Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır."

---

88 . *Âyetin bu kısmı, "Ne yazıcı ne de şahid (adaletten ayrılarak hak sahiplerine) zarar vermesinler" şeklinde de tercüme edilebilir.*

89 . *Bu âyette, borç ve alışveriş işlemlerinde anlaşmazlık çıkmasını önleyecek, tarafların haksızlığa uğramamasını sağlayacak belgelendirme, şahit tutma ve rehin gibi önlemlerin alınması istenmektedir. Bu uygulamaların ne şekilde gerçekleştirileceği konusunda ayrıntılara kadar inilmiş olması, konuya verilen önemi göstermesi bakımından dikkat çekicidir. Ancak prensip, işlemin sağlama alınması olmakla beraber karşılıklı güven duygusunun da önemli bir unsur olduğu ve bunun kötüye kullanılmaması gerektiği vurgulanmaktadır.*

286. Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): "Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

